

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ – Ν. 3869/2010

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 46 /2020

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΣΑΛΑΜΙΝΑΣ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη Σαλαμίνας Χρυσούλα Δ. Κούτσικου, με τη σύμπραξη της γραμματέα, Αικατερίνης Καταγά.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21-01-2020 για να δικάσει την παρακάτω υπόθεση:

Της αιτούσας:

), η οποία
παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου της, Μιχαήλ Κούβαρη (Αριθμός
Γραμματίου Προεispραξης ΔΣΑ Π2413836/16.01.2020).

Της καθ' ης η αίτηση μετέχουσας πιστώτριας, η οποία κατέστη διάδικος μετά τη νόμιμη κλήτευσή της (άρθρα 5 § 1 Ν. 3869/2010 και 748 § 2 ΚΠολΔ), ήτοι της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αιόλου αριθμός 86, όπως εκπροσωπείται νόμιμα, με Α.Φ.Μ.: 094014201, που παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της, (Αριθμός
Γραμματίου Προεispραξης)).

Η αιτούσα, με την από 17-06-2013 αίτησή της, που κατατέθηκε με αριθμό κατάθεσης 322/06.08.2013 στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου, ζήτησε όσα με λεπτομέρεια αναφέρονται σε αυτήν, για τους λόγους που επικαλείται. Η συζήτηση της αίτησης προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της και τη δημόσια συζήτησή της στο ακροατήριο, οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, που παραστάθηκαν όπως ανωτέρω αναφέρεται, αφού ανέπτυξαν και προφορικά τους ισχυρισμούς τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα εμπεριέχονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν. Το Δικαστήριο,

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από το συνδυασμό των άρθρων 216 παρ 1 ΚΠολΔ και 4 του Ν.3869/2010, προκύπτει ότι για να είναι ορισμένη η αίτηση οφειλέτη για υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, πρέπει να περιλαμβάνει αναφορά: 1) της μόνιμης και γενικής (όχι απλής) αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντος φυσικού προσώπου, 2) της κατάστασης της περιουσίας του και των εισοδημάτων του ιδίου και του/της συζύγου του, 3) της κατάστασης των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους, κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 4) σχεδίου διευθέτησης των οφειλών του και 5) αιτήματος ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του. Παράλληλα δε, πρέπει να περιλαμβάνει σε αυτήν αίτημα προς επικύρωση του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης, ώστε να αποκτήσει αυτό ισχύ δικαστικού συμβιβασμού και επικουρικά, να ζητεί τη ρύθμιση των χρεών από το Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 1 του Ν.3869/2010. Δεν απαιτείται πανηγυρική διατύπωση των παραπάνω στοιχείων και του αιτήματος της αίτησης, αλλά μπορούν να περιέχονται οπουδήποτε στο δικόγραφο, γιατί δεν καθορίζεται από το νόμο η παράθεσή τους σε ορισμένη θέση ή σειρά, αρκεί μόνον αυτά να προκύπτουν με σαφήνεια (βλ. μεταξύ άλλων ΕιρΝεμ 4/2016, ΤΝΠ Νόμος, Αθ. Κρητικός «Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων με βάση το Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά τις επεληθούσες νομοθετικές μεταβολές», εκδ. 2016, σελ. 180 επ.). Λοιπά στοιχεία, όπως ο χρόνος ανάληψης των δανειακών υποχρεώσεων, τα αίτια της πολλαπλής δανειοδότησης (υπερδανεισμού) του οφειλέτη και τις συγκυρίες που τον οδήγησαν στην αδυναμία πληρωμής των χρεών του, καθώς και το ακριβές χρονικό σημείο από το οποίο και εντεύθεν αδυνατεί να αντεπεξέλθει στις δανειακές του υποχρεώσεις, περιερχόμενος σε αδυναμία πληρωμών, ή τα εισοδήματα του όταν ανέλαβε τα δάνεια από τους πιστωτές, δεν αποτελούν απαιτούμενα στοιχεία για το ορισμένο της αίτησης, κατ' άρθρ. 4 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, αλλά ανάγονται στην ουσιαστική βασιμότητά της, αποτελούν αντικείμενο απόδειξης περί της μονιμότητας στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών υποχρεώσεων, η οποία συντελέστηκε χωρίς δολιότητα του οφειλέτη και θα εξεταστούν από το Δικαστήριο (βλ. ΑΠ 213/2018, 65/2017, ΤΝΠ Νόμος).

Με την κρινόμενη αίτηση, όπως αυτή με δήλωση του πληρεξούσιου δικηγόρου της αιτούσας, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά και εμπεριέχεται στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε νομότυπα κατά την επ' ακροατηρίω συζήτηση, παραδεκτά συμπληρώθηκε, χωρίς να μεταβάλλεται η ιστορική βάση της (άρθρα 224 και 741 ΚΠολΔ), η αιτούσα επικαλείται ότι είναι φυσικό πρόσωπο, το οποίο δεν έχει εμπορική ιδιότητα και πτωχευτική ικανότητα

2

2^ο Φύλλο της υπ' αριθμ. 46 /2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Σαλαμίνας
Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας - Ν. 3869/2010

κι έχει περιέλθει σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής της ληξιπρόθεσμης χρηματικής οφειλής της προς την πιστώτριά της, όπως αναφέρεται στην περιεχόμενη στην αίτηση αναλυτική κατάσταση, κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, ζητά δε τη ρύθμιση των χρεών της, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης που υποβάλλει, άλλως, τη δικαστική ρύθμιση των αναφερόμενων οφειλών της, αφού ληφθεί υπόψη η περιουσιακή και εισοδηματική της κατάσταση, όπως εκτίθεται, καθώς και την εξαίρεση από τη ρευστοποίηση του ποσοστού της επί της κύριας κατοικίας της, όπως ειδικότερα περιγράφεται. Τέλος, ζητά να αναγνωρισθεί ότι με την τήρηση της ορισθείσας ρύθμισης θα απαλλαγεί από τα χρέη της.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτηματα, η κρινόμενη αίτηση αρμοδίως εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου της κατοικίας της αιτούσας, κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας και παραδεκτά, δεδομένου ότι αποδείχθηκε η εμπρόθεσμη και νομότυπη κλήτευση της καθ' ης πιστώτριάς της, κατά τα προαναφερθέντα, ενώ απέτυχε ο δικαστικός συμβιβασμός, αφού η τελευταία με τις από 09-09-2013 έγγραφες παρατηρήσεις της, που κατέθεσε στη γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου κατά την ίδια ημεροχρονολογία, κατ' άρθρο 5 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του από το άρθρο 13 του Ν. 4161/2013, δεν έκανε δεκτό το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης οφειλών της αιτούσας, (βλ. ΑΠ 236/2015, ΤΝΠ Νόμος). Εξάλλου, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτησή της, πλην της υπ' αριθμ. κατάθεσης 268/2013 ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, από την οποία ρητώς παραιτήθηκε με δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου της κατά την ορισθείσα δικάσιμο στις 21-01-2020, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά, ούτε έχει εκδοθεί, προγενεστέρως, απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών της με απαλλαγή της από υπόλοιπα χρεών, ή οριστική απόφαση που απέρριψε προγενέστερη αίτησή της λόγω δόλου ως προς την περιέλευσή της σε μόνιμη αδυναμία πληρωμών ή λόγω δόλιας παράβασης του καθήκοντος της αλήθειας (βλ. άρθρο 61 παρ. 1 του Ν. 4549/18, σε συνδυασμό με την υπ' αριθμ. 502/27.02.2020 Βεβαίωση του τμήματος Ρύθμισης Οφειλών του Ειρηνοδικείου Αθηνών). Η αίτηση είναι ορισμένη, αφού περιλαμβάνει όλα τα αναγκαία στοιχεία που αναφέρονται στη μείζονα σκέψη της παρούσας, απορριπτόμενων των αντίθετων ισχυρισμών της καθ' ης πιστώτριας. Περαιτέρω, είναι νόμιμη, ερειδόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4, 5, 8 και 9 του Ν. 3869/2010 [όπως ίσχυαν μετά την τροποποίησή τους από τις διατάξεις του Ν. 4161/2013 (ΦΕΚ Α' 143/14.6.2013) και πριν την αντικατάστασή τους από τα άρθρα της Υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α' 94/14.8.2015), που καταλαμβάνει, σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 2 της Υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015, τις αιτήσεις που υποβάλλονται μετά την έναρξη ισχύος του

και έως 31-12-2015, αλλά και σύμφωνα με τις νεότερες τροποποιήσεις του Ν. 4549/2018, οι διατάξεις του οποίου καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς αιτήσεις]. Συνεπώς, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, μετά την καταβολή των νομίμων τελών συζητήσεως. Θα πρέπει δε να σημειωθεί ότι η αιτούσα προέβη σε επικαιροποίηση των στοιχείων της αίτησής της στις 09-02-2016, κατά τα ειδικώς οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 2 της υποπαρ. Α.4. του Κεφαλαίου Α' του Ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α' 94).

Η καθ' ης πιστώτρια αρνήθηκε την υπό κρίση αίτηση ως νόμω και ουσία αβάσιμη και πέραν της ένστασης αοριστίας, η οποία δικονομικά λειτουργεί όχι ως ένσταση, αλλά ως αιτιολογημένη άρνηση διαδικαστικής προϋπόθεσης και για την οποία έγινε ήδη λόγος ανωτέρω, προέβαλε, επιπλέον, την ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος κατ' άρθρον 281 ΑΚ, ισχυριζόμενη ότι η αιτούσα, εκμεταλλευόμενη την έναρξη ισχύος του Ν. 3869/2010, έπαυσε τις πληρωμές της, χωρίς ποτέ να οχλήσει την τράπεζα περί τυχόν ευμενέστερης ρύθμισης ή να επικαλεστεί κάποιο ιδιαίτερο, αναπάντεχο και απρόβλεπτο γεγονός, αλλά ενήργησε καταχρηστικά, αποβλέποντας στη διαγραφή των οφειλών της. Επιπλέον, προτείνει την καταβολή ποσού 12.000 ευρώ, έναντι συνολικής οφειλής ύψους 55.000 ευρώ περίπου. Η ένσταση αυτή προβάλλεται παραδεκτά είναι, όμως, απορριπτέα ως μη νόμιμη, αφού τα επικαλούμενα πραγματικά περιστατικά κι αληθή υποτιθέμενα, δεν καθιστούν την άσκηση του δικαιώματος αντίθετη προς την καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή τον κοινωνικό ή οικονομικό σκοπό αυτού, αφού η άσκηση της αίτησης είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του Ν. 3869/2010, ο οποίος παρέχει τη δυνατότητα της ρύθμισης για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του με απαλλαγή από αυτά, ενώ, προβλέπει ακόμη και την περίπτωση μηδενικών καταβολών, εφόσον συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις. Εξάλλου, η υπαγωγή στις διατάξεις του ως άνω νόμου εναπόκειται στην κρίση του Δικαστηρίου και η αίτηση θα γίνει δεκτή μόνο με τη διαπίστωση της συνδρομής των προϋποθέσεων του άρθρου 2 του νόμου αυτού, άλλως, αυτή θα απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη.

Από την εκτίμηση της ένορκης κατάθεσης της μάρτυρα της αιτούσας, Μαρίας Μπογέα του Παναγιώτη, που εξετάστηκε στο ακροατήριο του παρόντος Δικαστηρίου, όπως περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, από όλα ανεξαιρέτως τα έγγραφα που με επίκληση ή και χωρίς επίκληση αλλά παραδεκτά – όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παρ. 3 του ΚΠολΔ – προσκομίζονται από τους διαδικούς, μερικά από τα οποία μνημονεύονται ειδικότερα παρακάτω, χωρίς, ωστόσο, να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της

3^ο Φύλλο της υπ' αριθμ. 46/2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Σαλαμίνας
Διαδικασία Έκουσίας Δικαιοδοσίας – Ν. 3869/2010

διάφορες, από τις ομολογίες των διαδικιών (άρθρο 261 ΚΠολΔ), από τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), σε συνδυασμό και με την αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων (άρθρο 744 ΚΠολΔ), αλλά και την στο ακροατήριο προφορική διαδικασία, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η αιτούσα, ηλικίας 69 ετών, είναι έγγαμη με τον , ηλικίας 74 ετών και από το γάμο τους αυτόν έχουν αποκτήσει δύο τέκνα, το ηλικίας 50 ετών και τη ηλικίας 48 ετών (βλ. προσκομισθέν υπ' αριθμ. πρωτοκ. 44016/30.11.2015 πιστοποιητικό οικογενειακής κατάστασης Δήμου Πειραιά Αττικής, αριθμός μερίδας 77011). Δυνάμει της υπ' αριθμ. 7712/2016 απόφασης του πρώην Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. λαμβάνει σύνταξη γήρατος, το ύψος της οποίας ανέρχεται στο ποσό των 461,19 ευρώ (βλ. προσκομισθέν μηνιαίο ενημερωτικό σημείωμα πληρωμής σύνταξης μηνός Ιανουαρίου 2019). Επιπρόσθετα, έχει θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα και στον πρώην Ο.Α.Ε.Ε. (Τ.Ε.Β.Ε.), ύψους 744,71 ευρώ, εκ των οποίων ποσό 485,17 ευρώ παρακρατείται για την εξόφληση προγενέστερων οφειλών της προς τον εν λόγω ασφαλιστικό φορέα, συνολικού ποσού (των οφειλών) 19.407,17 ευρώ (βλ. την υπ' αριθμ. 21.996/30.05.2019 Απόφαση Διευθυντή, του υποκαταστήματος Περιφερειακής Διεύθυνσης Αττικής – Νοτίου Αττικής του Ε.Φ.Κ.Α.). Συνεπώς, το ατομικό της εισόδημα από τις συντάξεις της ανέρχεται στα $[461,19 + (744,71 - 485,17) =]$ 720,73 ευρώ. Από τις 11-03-1986 (ημερομηνία έναρξης ατομικής επιχείρησης) έως τις 30-06-2014 (ημερομηνία παύσης εργασιών), η αιτούσα διατηρούσε ατομική επιχείρηση με αντικείμενο δραστηριότητας την παροχή υπηρεσιών κομμωτηρίων, κουρέων και κέντρων αισθητικής. Ειδικότερα, είχε εκμισθώσει κατάστημα στην περιοχή της Καλλιθέας Αττικής, όπου παρείχε αυτοπρόσωπη εργασία, χωρίς να απασχολεί προσωπικό (βλ. μηχανογραφικά δελτία οικονομικών στοιχείων επιχειρήσεων και επιτηδευματιών οικονομικών ετών 2011-2014 και φορολογικού έτους 2014, έντυπα Ε3) και τα ακαθάριστα έσοδά της (τζίρος) διαμορφώνονταν, κατά μέσο όρο, στο ποσό των 7.510,00 ευρώ περίπου, ενώ κατά τα έτη 2011-2014 παρουσίαζε ζημία (βλ. εκκαθαριστικά σημειώματα οικονομικών ετών 2006-2014 και φορολογικού έτους 2014). Από τα παραπάνω συνάγεται ότι η αιτούσα έφερε τα χαρακτηριστικά μικρεμπόρου, αφού παρείχε προσωπική εργασία, με αντίτιμο κάποια αμοιβή, χωρίς, μάλιστα, να απασχολεί προσωπικό. Ο σύζυγος της αιτούσας επίσης λαμβάνει σύνταξη γήρατος από το πρώην Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. ύψους 996,09 ευρώ (κύρια σύνταξη) και 171,81 ευρώ (επικουρική σύνταξη), ήτοι συνολικά 1.167,90 ευρώ. Συνεπώς, το συνολικό οικογενειακό εισόδημα της αιτούσας και του συζύγου της ανέρχεται στο ποσό των $(720,73 + 1.167,90 =)$ 1.888,63 ευρώ. Πέραν τούτων, δεν

διεθέτουν εισοδήματα από άλλες πηγές (βλ. εκκαθαριστικά σημειώματα φορολογικών ετών 2016-2018).

Ως προς την περιουσιακή της κατάσταση, αποδείχθηκε ότι η αιτούσα έχει κατά πλήρη συγκυριότητα, συννομή και συγκατοχή, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, μία ισόγεια μονοκατοικία, επιφάνειας κύριων χώρων 81,00 τ.μ., έτους κατασκευής 1991, κείμενη εντός οικοπέδου, εκτάσεως 231,00 τ.μ., επί της οδού

στο Δήμο Αττικής. Η αντικειμενική αξία του ποσοστού της επί του εν λόγω ακινήτου (οικόπεδο + μονοκατοικία) ανέρχεται στο ποσό των $(415,80 + 14.682,06 =) 15.097,86$ ευρώ (βλ. υπ' αριθμ. 28/2019 απόφαση του παρόντος Δικαστηρίου). Το εναπομένον ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου ανήκει στο σύζυγό της, Παναγιώτη Μπογέα του Θεοδώρου και αποτελεί την κύρια κατοικία τους, στην οποία και διαμένουν (βλ. προσκομισθείσα βεβαίωση δηλωθείσας περιουσιακής κατάστασης, όπως έχει δηλωθεί την 01^η-01-2020 – έντυπο Ε9). Η αιτούσα υποβάλλει αίτημα εξαίρεσης αυτού από τη ρευστοποίηση της περιουσίας της, κατ' άρθρον 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως η διάταξη αυτή ισχύει μετά την αντικατάσταση του δευτέρου και εβδόμου εδαφίου της με τις διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 του Ν. 4161/2013 και προ της εκ νέου αντικατάστασής της με την παράγραφο 18 του άρθρου 1 της Υποπαραγράφου Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015, καταλαμβανόμενη, ωστόσο, από τις αλλαγές που επήλθαν με τον Ν. 4549/2018 (άρθρο 68 παρ. 11 του Ν. 4549/2018), μετά την υποβολή του οποίου είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο η εξαίρεση από την εκποίηση. Εξάλλου, η αντικειμενική αξία του ποσοστού της δεν υπερβαίνει, κατά τα ανωτέρω, το όριο του αφορολόγητου ποσού για έγγαμο, όπως η αιτούσα, προσαυξημένο κατά 50%, ήτοι το ποσό των 300.000,00 ευρώ, που απαιτεί ο νόμος. Επιπλέον, έχει στην κυριότητά της τα ακόλουθα ακίνητα: α) κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, μία ισόγεια μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 75,00 τ.μ., έτους κατασκευής 1978, κείμενη επί της Λεωφ. Ποσειδώνος (εντός οικισμού), της δημοτικής ενότητας Αυλίδας, Δήμου Χαλκίδας Ευβοίας, αντικειμενικής αξίας 22.680,00 ευρώ, β) κατά ποσοστό 33,33% εξ αδιαιρέτου, μία ισόγεια μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 32,00 τ.μ., έτους κατασκευής 1964, κείμενη επί της Λεωφ. Ποσειδώνος (εντός οικισμού), της δημοτικής ενότητας Αυλίδας, Δήμου Χαλκίδας Ευβοίας, αντικειμενικής αξίας 2.902,75 ευρώ, γ) κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, έναν βοσκότοπο/μη καλλιεργήσιμη έκταση επιφάνειας 241,00 τ.μ., κείμενο στη θέση της δημοτικής ενότητας Δήμου Λουτρακίου-Αγίων Θεοδώρων, καθώς και δ) κατά ποσοστό 33,33% εξ αδιαιρέτου, έναν βοσκότοπο/μη καλλιεργήσιμη έκταση επιφάνειας 1.600,00 τ.μ., κείμενο στη θέση της

4^ο Φύλλο της υπ' αριθμ. 46 /2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Σαλαμίνας
Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας – Ν. 3869/2010

δημοτικής ενότητας

(βλ. ως άνω βεβαίωση δηλωθείσας

περιουσιακής κατάστασης, όπως έχει δηλωθεί την 01-01-2020 – έντυπο Ε9, σε συνδυασμό με τη Δήλωση ΕΝ.Φ.Ι.Α. – Πράξη διοικητικού προσδιορισμού φόρου έτους 2019). Τέλος, έχει στην κυριότητά της το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ΖΜΖ-8116 Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, 1.124 κ.εκ., έτους πρώτης κυκλοφορίας 2002 (βλ. δήλωση φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2018).

Σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της κρινόμενης αίτησης, η αιτούσα ανέλαβε την κάτωθι οφειλή προς την καθ' ης πιστώτριά της, που θεωρείται με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμη και υπολογίζεται με την τρέχουσα αξία της κατά το χρόνο κοινοποίησης αυτής (άρθρο 6 παρ. 3 του Ν.3869/2010, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του με την παρ. 16 του άρθρου 1 της Υποπαρ. Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015). Ειδικότερα, η αιτούσα οφείλει από την υπ' αριθμ. 4228785573 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως εγγυήτρια, ποσό 54.074,90 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων τόκων έως 09-08-2013 (ημερομηνία κοινοποίησης της επίδικης αίτησης), όπως προκύπτει από την από 10-09-2013 αναλυτική κατάσταση οφειλών, που προσκομίστηκε από την καθ' ης πιστώτρια.

Από τα προσκομισθέντα εκκαθαριστικά σημειώματα και λοιπά φορολογικά στοιχεία προκύπτει ότι το 2008, οπότε η αιτούσα είχε αναλάβει την επίδικη δανειακή υποχρέωση, το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ανερχόταν στο ποσό των 21.765,10 ευρώ, αφαιρουμένου του αναλογούντος φόρου εισοδήματος. Ειδικότερα, ποσό 3.363,00 ευρώ προερχόταν από το εισόδημα της (ίδιας από την εκμίσθωση της ακίνητης περιουσίας της και ποσό 3.266,85 ευρώ από την εμπορική δραστηριότητά της, αφού, όπως αναλυτικά προεκτέθηκε, διατηρούσε κομμωτήριο, ενώ ποσό 15.135,25 ευρώ προερχόταν από τα ατομικά εισοδήματα του συζύγου της από τη σύνταξή του (βλ. εκκαθαριστικό σημείωμα οικονομικού έτους 2009). Το 2009, οι πηγές του οικογενειακού εισοδήματος δεν διαφοροποιήθηκαν και δεν σημείωσε αξιόλογη μεταβολή, διαμορφώμενο στο ποσό των $[(16.270,45 + 300,00 + 3.363,00 + 2.980,51) - 959,61 =] 21.954,35$ ευρώ, αφαιρουμένου του αναλογούντος φόρου εισοδήματος. Το 2010, το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα παρουσίασε αύξηση, ανερχόμενο στο ποσό των $[(21.799,61 + 3.420,00 + 19,05) - 1.647,96 =] 23.590,70$ ευρώ, ενώ το 2011, μειώθηκε εκ νέου στο ποσό των $[(19.217,08 + 3.420,00) - (2.224,27 + 54,00) =] 20.358,81$ ευρώ, αφαιρουμένου του, κατ' έτος, αναλογούντος φόρου εισοδήματος, καθώς η ατομική επιχείρηση της αιτούσας ήταν ζημιόγona, ενώ το ατομικό εισόδημα του συζύγου της υπέστη μείωση (βλ. εκκαθαριστικά σημειώματα οικονομικών ετών 2010-2012). Η πτωτική πορεία του ετήσιου οικογενειακού εισοδήματος συνεχίστηκε

και κατά το επόμενο έτος (2012), οπότε διαμορφώθηκε στο ποσό των $[(18.421,28 + 3.420,00) - (2.025,32 + 54,00) =]$ 19.761,96 ευρώ, αφαιρουμένου του αναλογούντος φόρου εισοδήματος, ενώ το 2013, οπότε κατατέθηκε η επίδικη αίτηση, μειώθηκε έτι περαιτέρω στο ποσό των $[(16.111,67 + 1.330,00) - (1.444,57 + 92,02) =]$ 15.905,08 ευρώ, αφαιρουμένου του αναλογούντος φόρου εισοδήματος (βλ. εκκαθαριστικά σημειώματα οικονομικών ετών 2013-2014). Κατά τα έτη που ακολούθησαν, το οικογενειακό εισόδημα της αιτούσας- προερχόμενο αποκλειστικά από τα ατομικά εισοδήματα της ίδιας και του συζύγου της από τη σύνταξή τους, αφού έπαυσε η εκμίσθωση της ακίνητης περιουσίας της και προέβη σε οριστική παύση των εργασιών της ατομικής επιχείρησής της - σημείωσε τις ακόλουθες διακυμάνσεις: το 2014, ανήλθε στο ποσό των $[(16.016,85 + 2.523,78) - 1.423,66 =]$ 17.116,97 ευρώ, το 2015 στο ποσό των $[(15.729,89 + 4.995,00) - 1.360,48 =]$ 19.364,41 ευρώ, το 2016 στο ποσό των $[(15.529,88 + 5.541,42 + 388,61) - 1.396,18 =]$ 20.063,73 ευρώ, το 2017 στο ποσό των $[(15.664,61 + 5.531,94) - 1.546,14 =]$ 19.650,41 ευρώ και το 2018 στο ποσό των $[(15.551,79 + 5.536,68) - 1.521,32 =]$ 19.567,15 ευρώ, αφαιρουμένου του αναλογούντος, κατ' έτος, φόρου εισοδήματος (βλ. εκκαθαριστικά σημειώματα φορολογικών ετών 2014-2018, σε συνδυασμό με τις αναλυτικές καταστάσεις για τα μισθώματα ακίνητης περιουσίας φορολογικών ετών 2017-2018).

Από την επισκόπηση των ως άνω στοιχείων προκύπτει ότι κατά τα έτη 2008-2010, το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα των αιτούντων παρουσίαζε αυξητική τάση και η αιτούσα με το σύζυγό της εξυπηρετούσαν ομαλά την επίδικη δανειακή υποχρέωση. Ωστόσο, από το 2011 κι εντεύθεν άρχισε, σταδιακά, να μειώνεται και κατά το χρόνο κατάθεσης της επίδικης αίτησης (06.08.2013) είχε υποστεί μείωση ποσοστού 27% σε σχέση με το χρόνο ανάληψης της οφειλής της (2008), κατά τα προαναφερθέντα. Περαιτέρω, από την κατάθεση της αίτησης και μέχρι τη συζήτηση αυτής κατά την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο (21.01.2020), το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα ναι μεν παρουσίασε σταδιακή αύξηση, ωστόσο παραμένει μειωμένο κατά ποσοστό 10% περίπου σε σχέση με το 2008 και κατά 17% σε σχέση με το 2010, οπότε εξυπηρετούσαν ομαλά την οφειλή τους. Ήδη κατά το χρόνο συζήτησης της επίδικης αίτησης το μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα της αιτούσας και του συζύγου της διαμορφώνεται στο συνολικό ποσό των 1.888,63 ευρώ, προερχόμενο από τις συντάξεις γήρατος που λαμβάνουν η ίδια και ο σύζυγός της. Το ποσό αυτό, συγκρινόμενο με την ληξιπρόθεσμη χρηματική οφειλή της από την ανωτέρω δανειακή σύμβαση, σε συνδυασμό με τις βιοτικές δαπάνες, δεν της επιτρέπει να ανταποκριθεί στην ομαλή εξυπηρέτηση αυτής. Τούτο διότι η μηνιαία ενήμερη δόση ανερχόταν στο ποσό των 700,00 ευρώ περίπου (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρα αιτούσας, όπως περιλαμβάνεται στα

52 Φύλλο της υπ' αριθμ. 46 /2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Σαλαμίνας
Διαδικασία Εκουσίας Δικαιοδοσίας - Ν. 3869/2010

ταυτόριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, σελ. 4 - «- Θέλω να μου πείτε πόλα ήταν η δόση του προϊόντος και αν πληρωνόταν κανονικά; - Γύρω στα 650 -700 το μήνα»), ενώ οι απαιτούμενες δαπάνες για την κάλυψη των βιοτικών αναγκών της ίδιας και του συζύγου της διαμορφώνονται, μηνιαίως, στο ποσό των 1.300,00 ευρώ, συνεκτιμωμένων των συνθηκών της επίδικης περίπτωσης και ιδιαίτερα, των φορολογικών και λοιπών επιβαρύνσεων της αιτούσας και του συζύγου της που αφορούν και ρυθμίσεις προγενέστερων οφειλών, του ηθικού καθήκοντος οικονομικής συνεισφοράς προς την κόρη τους, Μάρια Μπυγέα, η οποία είναι άνεργη και έχει επίσης υπαχθεί στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010, αλλά και της εν γένει υποχρέωσης συμπίεσης του κόστους ζωής (βλ. προσκομισθείσα υπ' αριθμ. 461/2019 απόφαση του Ειρηνοδικείου Καλλιθέας, που αφορά στην κόρη της αιτούσας). Σε αυτές θα πρέπει να προστεθεί ποσό 250,00 ευρώ, το οποίο ο σύζυγος της αιτούσας υποχρεούται να καταβάλει σε εκτέλεση της υπ' αριθμ. 28/2019 απόφασης του παρόντος Δικαστηρίου, δυνάμει της οποίας επίσης υπήχθη στο ευεργετικό καθεστώς του Ν. 3869/2010. Η αρνητική αυτή σχέση μεταξύ της ρευστότητας και των οφειλών της, κατά την τρέχουσα χρονική περίοδο, δεν αναμένεται να βελτιωθεί, σε συνδυασμό με την αρνητική οικονομική συγκυρία, δοθέντος ότι το οικογενειακό εισόδημα της αιτούσας περιορίζεται στις συντάξιμες αποδοχές της ίδιας και του συζύγου της, χωρίς προοπτική μεταβολής στο άμεσο μέλλον. Επομένως, προκύπτει ότι συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής της στις διατάξεις του Ν. 3869/2010, καθόσον στερείται πτωχευτικής ικανότητας, αφού δεν έχει την εμπορική ιδιότητα και έχει περιέλθει, χωρίς δική της υπαιτιότητα, σε μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών της.

Ενόψει του ότι το σύνολο των οφειλών της αιτούσας ανέρχεται στο ποσό των 54.074,90 ευρώ η ρύθμιση αυτών θα γίνει, κατά πρώτο λόγο, με τον ορισμό μηνιαίων καταβολών για χρονικό διάστημα τριών (3) έως πέντε (5) ετών, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του εδαφίου α' της παραγράφου 2 από το άρθρο 16 παρ. 2 του Ν. 4161/2013 και πριν την εκ νέου αντικατάστασή του με την παράγραφο 17 του άρθρου 1 της Υποπαραγράφου Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015, αλλά και μετά την προσθήκη του εδαφ. δ' με την παράγραφο 2 του άρθρου 61 του Ν. 4549/2018, προς μερική εξόφληση των οφειλών της. Κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, θα πρέπει να εξαιρεθεί από τη ρευστοποίηση η λοιπή ακίνητη περιουσία της αιτούσας, ήτοι: α) μία ισόγεια μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 75,00 τ.μ., έτους κατασκευής 1978, κείμενη επί της Λεωφ. Ποσειδώνος (εντός οικισμού), της δημοτικής ενότητας Αυλιδάς, Δήμου Χαλκίδας Ευβοίας, αντικειμενικής αξίας 22.680,00

ευρώ, που της ανήκει κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, β) μία ισόγεια μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 32,00 τ.μ., έτους κατασκευής 1964, κείμενη επί της [ ] (εντός οικισμού), της δημοτικής ενότητας

αντικειμενικής αξίας 2.902,75 ευρώ, που της ανήκει κατά ποσοστό 33,33% εξ αδιαιρέτου, γ) ένας βοσκότοπος/μη καλλιεργήσιμη έκταση, επιφάνειας 241,00 τ.μ., κείμενος στη θέση της δημοτικής ενότητας [ ] Δήμου [ ]

[ ] που της ανήκει κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, καθώς και δ) ένας βοσκότοπος/μη καλλιεργήσιμη έκταση επιφάνειας 1.600,00 τ.μ., κείμενος στη θέση της δημοτικής ενότητας [ ] Δήμου [ ] που της ανήκει κατά ποσοστό 33,33% εξ αδιαιρέτου. Τούτο διότι λαμβάνοντας υπόψη τη θέση τους, το ποσοστό εξ αδιαιρέτου που κατέχει σε ορισμένα εξ αυτών, την παλαιότητα και τα ειδικότερα χαρακτηριστικά τους και την εντεύθεν χαμηλή εμπορική αξία τους, δεν αναμένεται να προκαλέσουν μεγάλο αγοραστικό ενδιαφέρον, για την ικανοποίηση της πιστώτριας της, σε συνδυασμό και με τα λοιπά έξοδα εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, συμβολαιογράφου, δημοσιεύσεις κ.λπ.). Ειδικά όσον αφορά την ισόγεια μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 75,00 τ.μ., που της ανήκει κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, είναι παλαιά (έτος κατασκευής 1978) και μη κατοικήσιμη (βλ. ένορκη κατάθεση μάρτυρα αιτούσας, όπως περιλαμβάνεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης, σελ. 3-4 - « Τα άλλα είναι ποσοστά το βλέπω. Αυτό που έχει στην Αυλίδα δεν είναι κατοικήσιμο; - Όχι. Παλιά το νοικιάζαμε. Είναι 7-8 χρόνια ανοίκιαστο φύγανε οι νοικάρηδες για αυτό το λόγο - Α, έχει προβλήματα. Ούτε εσείς το χρησιμοποιείτε; - Όχι»). Επισημαίνεται ότι τα περιουσιακά στοιχεία που κρίθηκαν από το δικαστήριο ότι δεν πληρούν τις προϋποθέσεις ρευστοποίησης μπορούν να διατεθούν ελεύθερα από τον οφειλέτη, ενώ οι πιστωτές διατηρούν τα καταδικωτικά τους μέτρα κατ' αυτού, με χρονικό ορίζοντα την ολοκλήρωση της ρύθμισης με την απαλλαγή του οφειλέτη κατ' άρθρο 11 του Ν. 3869/2010. Συνεπώς, για τα περιουσιακά αυτά στοιχεία που εξαιρέθηκαν της εκποίησης, αλλά και γι' αυτά που έπαιψαν για οποιοδήποτε λόγο οι εργασίες εκποίησης, διατηρούν οι πιστωτές τα ατομικά καταδικωτικά τους μέτρα μέχρι, όμως, την απόσβεση του χρέους τους, που επέρχεται με την κατ' άρθρο 11 απαλλαγή του οφειλέτη (βλ. Σχετ. Αθ. Κρητικό, "Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων", εκδ. τέταρτη, υποσημ. 4, σελ. 386). Ανάλογα ισχύουν και για την κινητή περιουσία της, ήτοι το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας ΖΜΖ-8116 Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, 1.124 κ.εκ., έτους πρώτης κυκλοφορίας 2002, καθώς λαμβάνοντας υπόψη την παλαιότητα του και την

62 Φύλλο της υπ' αριθμ. 46/2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Σαλαμίνας
Διαδικασία Έκουσίας Δικαιοδοσίας - Ν. 3869/2010

εντεύθεν χαμηλή εμπορική αξία του, επίσης δεν αναμένεται να προκαλέσει αγοραστικό ενδιαφέρον.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1389 ΑΚ, οι σύζυγοι έχουν την υποχρέωση να συνεισφέρουν από κοινού, ο καθένας ανάλογα με τις δυνάμεις του, για την αντιμετώπιση των αναγκών της οικογένειας και η συνεισφορά γίνεται με την προσωπική εργασία, τα εισοδήματα τους και την περιουσία τους. Ως εκ τούτου, το προς διάθεση στην πιστώτρια της ποσό, το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές της δυνατότητες, καθώς το υπόλοιπο ποσό από τη σύνταξή της δαπανάται για την κάλυψη των οικογενειακών βιοτικών αναγκών, όπως ανωτέρω αποτιμήθηκαν, διαμορφώνεται στα 130,00 ευρώ μηνιαίως. Το ποσό αυτό θα καταβάλλεται το πρώτο πενθήμερο έκαστου μήνα, αρχής γενομένης από τον Ιούλιο 2020, για συνολικό χρονικό διάστημα πέντε (5) ετών, ήτοι εξήντα (60) μήνες, για την ικανοποίηση της μοναδικής οφειλής της αιτούσας από την υπ' αριθμ. 4228785573 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως εγγυήτρια. Έτσι, το συνολικό ποσό που θα καταβληθεί στο τέλος της ρύθμισης θα ανέρχεται στα (130,00 ευρώ X 60 μήνες =) 7.800,00 ευρώ. Από αυτό θα πρέπει να αφαιρεθεί συνολικό ποσό ύψους 400,00 ευρώ, το οποίο καταβλήθηκε από την αιτούσα μετά την κατάθεση της επίδικης αίτησης, όπως προκύπτει από τα υπ' αριθμ. 113/09.07.2019 και 162/01.10.2019 τραπεζικά γραμμάτια είσπραξης της καθ' ης πιστώτριας, που έχουν εκδοθεί επ' ονόματί της. Έτσι, μετά το συνυπολογισμό των εν λόγω καταβολών, η μηνιαία δόση διαμορφώνεται στο ποσό των [(7.800,00 - 400,00) : 60 =] 123,35 ευρώ.

Η ως άνω ρύθμιση θα συνδυαστεί με την προβλεπόμενη από τη διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2 του Ν. 3869/10, όπως ισχύει μετά την αντικατάσταση του δευτέρου και εβδόμου εδαφίου της με τις διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 του Ν. 4161/2013 και προ της εκ νέου αντικατάστασής της με την παράγραφο 18 του άρθρου 1 της Υποπαραγράφου Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015, καταλαμβανόμενη, ωστόσο, από τις αλλαγές που επήλθαν με τον Ν. 4549/2018 (άρθρο 68 παρ. 11 του Ν. 4549/2018), εφόσον με τις ανωτέρω καταβολές δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση της καθ' ης πιστώτριας της και προβάλλεται σχετικό αίτημα από αυτήν, μετά το οποίο είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο η εξαίρεση του ποσοστού της επί της κύριας κατοικίας της από την εκποίηση. Επομένως, κατ' εφαρμογή του άρθρου 9 παρ. 2, θα εξαιρεθεί της εκποίησης το ακίνητο της αιτούσας, που αποτελεί την κύρια κατοικία της και της ανήκει κατά πλήρη κυριότητα, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, όπως ανωτέρω αναλυτικά περιγράφεται. Έτσι, θα πρέπει να οριστούν μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, για την οποία θα πρέπει να καταβάλει ποσό ίσο με το 80% της αντικειμενικής αξίας του ποσοστού της επ'

αυτής, ήτοι ποσό (15.097,86 X 80% =) 12.078,29 ευρώ, το οποίο είναι μικρότερο των οφειλών της. Σημειώνεται ότι το 80% της αντικειμενικής αξίας, ως βάση υπολογισμού του ποσού των καταβολών, αποτελεί το ανώτατο όριο της επιβάρυνσης του οφειλέτη, με την έννοια ότι οι πάνω από το όριο αυτό απαιτήσεις δεν ικανοποιούνται, από την άλλη δε πλευρά δεν μπορεί η ικανοποίηση των απαιτήσεων να γίνει σε μικρότερο ποσοστό (βλ. ΑΠ 52/2019, www.areiospagos.gr). Η αποπληρωμή του ποσού αυτού θα γίνει εντόκως, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ο χρόνος αποπληρωμής του ποσού αυτού θα πρέπει να οριστεί σε πέντε (5) έτη, ως εκ τούτου η εξόφληση του παραπάνω ποσού θα πρέπει να γίνει σε εξήντα (60) μηνιαίες δόσεις, ποσού διακοσίων ενός ευρώ και τριάντα λεπτών (201,30 €) έκαστη εξ αυτών, καταβαλλόμενες εντός των πέντε (5) πρώτων εργάσιμων ημερών κάθε μήνα.

Η καταβολή των δόσεων για τη διάθεση της κύριας κατοικίας της αιτούσας θα ξεκινήσει μετά την πάροδο της πενταετούς δικαστικής ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, καθώς κρίνεται ότι πρέπει να παρασχεθεί περίοδος χάριτος, κατά τα ειδικώς οριζόμενα στο άρθρο 9 παρ. 2 εδαφ. τρίτο του αυτού νόμου, όπως ισχυε μετά την αντικατάσταση του δευτέρου και εβδόμου εδαφίου της με τις διατάξεις του άρθρου 17 παρ. 1 και 2 του Ν. 4161/2013 και προ της εκ νέου αντικατάστασής της με την παράγραφο 18 του άρθρου 1 της Υποπαραγράφου Α.4 του άρθρου 2 του Ν. 4336/2015. Ειδικότερα, επισημαίνεται ότι παρά τα όσα ορίζονται στη διάταξη του άρθρου 68 παρ. 8 του Ν. 4549/2018, σύμφωνα με την οποία «δ. Η παράγραφος 2 του άρθρου 59, η παράγραφος 5 του άρθρου 60, η παράγραφος 2 του άρθρου 61 και οι παράγραφοι 3 και 5 του άρθρου 62 εφαρμόζονται και στις δίκες, που είναι εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου», η νέα διάταξη του άρθρου 9 παρ. 2β του Ν. 3869/2010, όπως αυτή προστέθηκε με την παράγραφο 3 του άρθρου 62 του Ν. 4549/2016 και αφορά στην κατανομή του καταβλητέου από τον αιτούντα-οφειλέτη ποσού ανάμεσα στις δικαστικές ρυθμίσεις οφειλών των άρθρων 8 παρ. 2 και 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, δεν εφαρμόζεται στις εκκρεμείς αιτήσεις που καταλαμβάνονται από το νομοθετικό πλαίσιο του Ν. 4161/2013. Ειδικότερα, όπως προκύπτει από την αιτιολογητή έκθεση του Ν. 4549/2018 και δη όσα αναφέρονται σχετικά με τη διάταξη του άρθρου 62 αυτού, πρόθεση του νομοθέτη ήταν να διευθετηθεί το ζήτημα της χρονικής σύμπτωσης της ρύθμισης του άρθρου 8 και του σχεδίου διευθέτησης οφειλών του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010, το οποίο, όπως αναφέρεται

7^ο Φύλλο της υπ' αριθμ. 46/2020 απόφασης του Ειρηνοδικείου Σαλαμίνας
Διαδικασία Εκούσιας Δικαιοδοσίας – Ν. 3869/2010

χαρακτηριστικά «... φαίνεται να μένει αρρύθμιστο από τον ισχύοντα νόμο». Τούτο σημαίνει ότι η προκείμενη διάταξη φαίνεται να αφορά μόνον τις αιτήσεις που κατατέθηκαν μετά τη θέση σε ισχύ του Ν. 4336/2015, με τον οποίο απαλείφθηκε από τη διάταξη του άρθρου 9 του Ν. 3869/2010 η πρόβλεψη περί χορήγησης περιόδου χάριτος στον οφειλέτη για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 και όχι εκείνες που καταλαμβάνονται από την ισχύ του Ν. 4161/2013, στον οποίο παραμένει σε ισχύ η σχετική νομοθετική πρόβλεψη περί δυνατότητας χορήγησης περιόδου χάριτος, η οποία διατηρήθηκε, παρά τις τροποποιήσεις που ακολούθησαν.

Η ορισθείσα μηνιαία δόση θα καταβάλλεται για την αποπληρωμή της μοναδικής οφειλής της αιτούσας, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 4228785573 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως εγγυήτρια.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη και κατ' ουσίαν και να ρυθμιστούν τα χρέη της αιτούσας, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο διατακτικό. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται κατ' άρθρον 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει την από 17-06-2013 με αριθμό κατάθεσης 322/06.08.2013 αίτηση ρύθμισης οφειλών αντιμωλία των διαδίκων.

Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Ρυθμίζει τα χρέη της αιτούσας στο πλαίσιο της ορισθείσας πενταετίας, με τον ορισμό μηνιαίως καταβολών προς της καθ' ης πιστώτριας της (60 μηνιαίες δόσεις), συνολικού ποσού εκατόν είκοσι τριών ευρώ και τριάντα πέντε λεπτών (123,35 €) έκαστη, κατά τα αναλυτικώς διαλαμβανόμενα στο σκεπτικό της παρούσας, καταβλητέες εντός του πρώτου πενηθμέρου κάθε μηνός, αρχής γενομένης από τον Ιούλιο 2020.

Εξαιρεί από την εκποίηση τη λοιπή κινητή και ακίνητη περιουσία της αιτούσας, ήτοι: α) μία ισόγεια μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 75,00 τ.μ., κείμενη επί της , της δημοτικής ενότητας Αυλίδας, ,

αντικειμενικής αξίας , ευρώ, που της ανήκει κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, β) μία ισόγεια μονοκατοικία επιφάνειας κύριων χώρων 32,00 τ.μ., κείμενη επί της (εντός οικισμού), της δημοτικής ενότητας ,

αντικειμενικής αξίας 2.902,75 ευρώ, που της ανήκει κατά ποσοστό 33,33% εξ αδιαφέτου, γ) έναν βοσκότοπο/μη καλλιεργήσιμη έκταση επιφάνειας 241,00 τ.μ., κείμενο στη θέση της δημοτικής ενότητας Λουτρακίου-

Παραχώρας, Δήμου Λουτρακίου-Αγίων Θεοδώρων, που της ανήκει κατά πλήρη και αποκλειστική κυριότητα, δ) έναν βοσκότοπο/μη καλλιεργήσιμη έκταση επιφάνειας τ.μ., κείμενο στη θέση της δημοτικής ενότητας Δήμου που της ανήκει κατά ποσοστό 33,33% εξ αδιαιρέτου, καθώς και ε) το υπ' αριθμ. κυκλοφορίας Ι.Χ.Ε. αυτοκίνητο, 1.124 κ.εκ., έτους πρώτης κυκλοφορίας 2002.

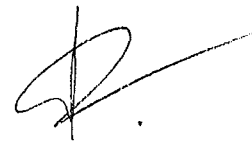
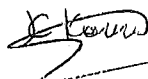
Εξαιρεί από την εκποίηση την κύρια κατοικία της αιτούσας, που της ανήκει κατά πλήρη και αποκλειστική συγκυριότητα και συννομή, κατά ποσοστό 50% εξ αδιαιρέτου, όπως αναλυτικά περιγράφεται στο σκεπτικό της παρούσας, ήτοι μία ισόγεια μονοκατοικία, επιφάνειας κύριων χώρων 81 τ.μ., έτους κατασκευής 1991, κείμενη εντός οικοπέδου, εκτάσεως 231,00 τ.μ., επί της οδού

Επιβάλλει στην αιτούσα την υποχρέωση, για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της, να καταβάλλει επί πέντε έτη (60 μήνες), το συνολικό ποσό των 12.078,29 ευρώ, ήτοι ποσό διακοσίων ενός ευρώ και τριάντα λεπτών (201,30 €) μηνιαίως, εντός των πέντε (5) πρώτων εργάσιμων ημερών κάθε μήνα, εντόκως, μέσω επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Το ως άνω ποσό θα καταβάλλεται για την αποπληρωμή της μοναδικής οφειλής της αιτούσας, που απορρέει από την υπ' αριθμ. 4228785573 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, στην οποία ενέχεται ως εγγυήτρια. Η αποπληρωμή θα ξεκινήσει μετά τη λήξη της ρύθμισης που έχει οριστεί κατ' άρθρον 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, καθόσον κρίνεται ότι πρέπει να παρασχεθεί περίοδος χάριτος στην αιτούσα.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη Σαλαμίνα, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, στις 02 Απριλίου 2020.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Θεωρήθηκε

Η σήμανση και η λήψη του

μετα σειρά της προηγούμενης

Σαλαμίνας 11-6-2020

Η Γραμματέας

ΚΑΤΑΛΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ